

CAPITULU XXXII.

URSITORILE.

Această intrare a căii misterioase adăuga a minte mai întiiș pe *facilis descensus Averni* a lui Virgiliu: întiaa cliuș era șșoaruș, și, kș toate kș se simșia înșndîndș-se tare în pșmintș, n'avea nimikș spșimîntștorș.

Kari lșkrștorș de șșș pșmintș aș șșpatș aceastș kalle întșnekoastș? Nimini n'o pștea șșșne kș înkredîncare; de kșș, Apolloniș kșdea kș chei d'întiiș kșlștorș kari o șșmasserș era chei treș fiș spșimîntștorș ai lui Șșanos, kșndș, prevșlîș fiîndș de pe Olimpiș de kștre pșrintele lorș, titaniș chei kș o șșș mșni fșsseserș ferpekaș în centșrșlș lșmiș, de șnde ũ șșossesse Zeus ka șș ũ oppșșș lui Kronos în pesșelmeșș șelmeșș faimosș almeșș șșanșilorș. Del'achelmeșș timșș, kallea re-